

equal

BIULETYN

equal
BIULETYN

NR 1/2007

uciec przed bezdomnością

drogocenny kompromis 19

może być inaczej 30

Powrot po kryzysie

ZDROWI W PRACY

TURYŚCI ODWIEDZAJĄCY KRAKÓW LUBIĄ ZATRZYMYWAĆ SIĘ „U PANA COGITO”. Z TEGO KAMERALNEGO PENSJONATU NA WAWELSKIE WZGÓRZE MOŻNA DOSTRZEĆ SPACERKIEM W NIECAŁY KWADRANS. ŁADNE POKOJE, MIŁA OBSŁUGA, SPOKOJNA OKOLICA. HOTEL ZDOBYŁ JUŻ SWOJĄ MARKĘ I POTRAFI BYĆ KONKURENCYJNY NA TRUDNYM KRAKOWSKIM RYNKU USŁUG TURYSTYCZNYCH. I Z PEWNOŚCIĄ DLA NIKOGO NIE MA ŻADNEGO ZNACZENIA, ŻE PRACUJĄ TU OSOBY PO PRZEBITYCH CHOROBYCH PSYCHICZNYCH.

Na początku spotkały się dwie organizacje pozarządowe: Stowarzyszenie na rzecz Rozwoju Psychiatrii i Opieki Środowiskowej oraz Stowarzyszenie Rodzin „Zdrowie Psychiczne”. Dołączyła do nich Małopolska Szkoła Administracji Publicznej Akademii Ekonomicznej w Krakowie. *Ponieważ wiedzieliśmy, że planowany jest konkurs projektów EQUAL, a wcześniej realizowaliśmy różne przedsięwzięcia na rzecz osób chorujących psychicznie, postanowiliśmy napisać projekt skierowany do tych, którzy chcieliby uaktywnić się zawodowo* – mówi **Agnieszka Lewonowska-Banach** ze Stowarzyszenia Rodzin „Zdrowie Psychiczne”. Prowadzimy co prawda kilka ośrodków rehabilitacyjnych, natomiast ciągle stajemy przed problemem całkowitego usamodzielnienia się naszych podopiecznych, a więc również podjęcia przez nich pracy. Nasze poprzednie projekty były udane, doszliśmy więc do przekonania, że mamy wystarczające doświadczenie, aby poradzić sobie także tym razem.

Do Partnerstwa dołączyły kolejne instytucje: Polskie Towarzystwo Psychiatryczne, Stowarzyszenie Ochrony Zdrowia Psychicznego „Wzajemna Pomoc” w Radomiu, Chrześcijańskie Stowarzyszenie Osób Niepełnosprawnych, ich Rodzin i Przyjaciół „Ognisko”, a także Związek Powiatów Polskich, Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Krakowie oraz Dom Maklerski „Penetrator”, który w Działaniu 2 pełni funkcję organizacji zarządzającej.

ZNALEŻLI PRACĘ

Głównym elementem działalności Krakowskiej Inicjatywy na rzecz Gospodarki Społecznej „Cogito” są szkolenia przygotowujące

beneficjentów projektu do pracy w branży turystycznej w takich zawodach jak recepcjonista, kelner, pokojowa czy pomoc kuchenna. W 2006 roku przeprowadzono pierwszy dziesięciomiesięczny moduł szkoleniowy. Rozpoczęło go czterdzieści osób i już w trakcie kursów dziesięcioro z nich znalazło pracę. *Mamy podpisaną umowę o współpracy z około dziesięcioma krakowskimi hotelami, w których nasi kursanci odbywają staże. Praktyczna nauka jest bowiem podstawowym elementem szkolenia. Fakt, że nawiązaliśmy taką współpracę jest o tyle ważny, że oddziałujemy na tę branżę, przygotowujemy grunt pod to, żeby nasi podopieczni w przyszłości znajdowali w niej zatrudnienie* – tłumaczy Agnieszka Lewonowska-Banach.

Nie wszyscy uczestnicy pierwszej tury szkoleń dotrwali jednak do ich zakończenia. Dziesięć osób musiało się wycofać z projektu. Główną przyczyną był nawrót choroby prowadzący do wielomiesięcznej hospitalizacji. *W przypadku kilku osób motywacją była nieadekwatna w stosunku do wymagań, które stawiamy, a są one dość wysokie: zajęcia dwa razy w tygodniu po trzy godziny, wykłady, prezentacje, z których trzeba robić notatki, przeprowadzamy też sprawdziany i testy* – mówi **Katarzyna Zientarska** ze Stowarzyszenia na rzecz Rozwoju Psychiatrii i Opieki Środowiskowej.

UZNANIE W BRANŻY

Moduły wykorzystywane w szkoleniach powstały w ciągu pierwszych czterech miesięcy realizacji przedsięwzięcia. Do współpracy w ich opracowaniu zaproszono wykładowców z Instytutu Turystyki z Warszawy. *Uzyskaliśmy dzięki temu rekomendację dla naszego programu szkoleń od Polskiego Zrzeszenia Hoteli. Zależało nam na tym, ponieważ absolwentom szkoleń chcieliśmy przyznawać specjalne certyfikaty respektowane przez branżę turystyczną* – mówi Katarzyna Zientarska.

Projektem zostanie objętych około stu osób. Jest to grupa bardzo zróżnicowana pod względem wykształcenia i doświadczenia zawodowego. Są w niej zarówno osoby młode, które po ukończeniu szkoły jeszcze nigdzie nie pracowały, jak i takie, które mają za sobą pewien staż pracy i teraz próbują się przekwalifikować. Są osoby z wyższym wykształceniem, które ze względu na chorobę nie mają szansy na pracę w zawodzie, a także ludzie z kwalifikacjami podstawowymi. W związku z tym w pierwszym integracyjnym module

szkoleń, trwającym dwa miesiące, biorą udział wszyscy uczestnicy projektu. Chcemy się w ten sposób przekonać, jakie możliwości mają konkretne osoby i do jakich modułów trzeba je skierować oraz jakiego dodatkowego wsparcia należy im udzielić. Jeżeli ktoś ma kłopoty z uczeniem się, sprawdzamy dlaczego. Ponieważ w szkoleniu uczestniczy dosyć mała grupa, może ono być zindywidualizowane, a więc możemy dotrzeć do każdego uczestnika – mówi Agnieszka Lewonowska-Banach.